

10. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς, Ποτέ δεν ανεγνώσατε εν ταις γραφαίς, “Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας, παρά Κυρίου έγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών;”» Ματθαίον 21/κα’ 42.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ζαχ. 9/θ’ 9, Ματθ. 21/κα’ 1-46, Ρωμ. 4/δ’ 13-16, Αποκ. 14/ιδ’ 7-12, Πράξ. 6/ς’ 7, Ματθ. 22/κβ’ 1-15.

Στο Ματθ. 20/κ’ 27,28 ο Ιησούς λέει, «Και όστις θέλη να ήναι πρώτος εν υμίν, ας ήναι δούλος υμών, καθώς ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήση, και να δώση την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών.» Εδώ έχουμε τον Ιησού, τον αιώνιο Θεό, τον Δημιουργό των πάντων που έζησε στη γη σαν δούλος, υπηρετώντας τους πλανημένους, τους αρρώστους και όσους είχαν ανάγκη, εκ των οποίων πολλοί τον κορόιδευαν. Απαρνήθηκε τον Εαυτό Του – κάτι το οποίο εμείς δεν μπορούμε να αντιληφθούμε.

Αλλά όσο ασύλληπτη είναι η υπηρεσία Του, ο θαυμασμός μας εντεινεται καθώς Εκείνος – ο αιώνιος Θεός αντιμετώπισε τον κύριο σκοπό της έλευσής Του: να δώσει τη ζωή Του «λύτρο αντί πολλών». Η αυταπάρνησή Του μάλιστα έφτασε σε σημείο που έκανε τους αγγέλους να «παρακύψωσι» (Α’ Πέτρ. 1/α’ 12) – και φυσικά αναφερόμαστε στο Σταυρό.

Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε κάποια σημαντικά γεγονότα και διδασκαλίες του Ιησού στην Ιερουσαλήμ, όπου δεν στέφθηκε βασιλιάς όπως πολλοί επιθυμούσαν και ήλπιζαν, αλλά έγινε «αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι’ αυτού» (Β’ Κορ. 5/ε’ 21).

Κυριακή 29 Μαΐου

Η ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Μετά την εβδομηκονταετή αιχμαλωσία στην Βαβυλώνα, οι Ιουδαίοι επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ. Αν και ήταν ενθουσιασμένοι με την ανοικοδόμηση του ναού, όταν τέθηκαν τα θεμέλια, όσοι θυμόντουσαν την μεγαλοπρέπεια του πρώτου ναού συνειδητοποίησαν πως ο δεύτερος ναός δεν θα έφτανε ποτέ την ομορφιά του πρώτου. Και γι' αυτό «έκλαιον μετά φωνής μεγάλης» (Έσδρα 3/γ' 12).

Ωστόσο, ο λαός έλαβε μία αναπάντεχη ενθάρρυνση από δύο άνδρες που στέκονταν ανάμεσα τους: ο ένας ήταν ο ηλικιωμένος προφήτης Αγγαίος, και ο άλλος, ο νέος προφήτης Ζαχαρίας. Ο Αγγαίος θύμιζε στον λαό πως η δόξα του πρώτου ναού δεν οφειλόταν στον Σολομώντα. Άλλωστε, δεν ήταν ο ναός του Σολομώντα, αλλά ο ναός του Θεού. Ο Αγγαίος είπε, «Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, Έτι άπαξ μετ' ολίγον εγώ θέλω σείσει τον ουρανόν, και την γην, και την θάλασσαν, και την ξηράν. Και θέλω σείσει πάντα τα έθνη, και θέλει ελθεί ο εκλεκτός πάντων των εθνών, και θέλω εμπλήσει τον οίκον τούτον δόξης, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Εμού είναι το αργύριον, και εμού το χρυσίον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Η δόξα του εσχάτου τούτου οίκου θέλει εΐσθαι μεγαλύτερα της του πρώτου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και εν τω τόπω τούτω θέλω δώσει ειρήνην, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων» (Αγγ. 2/β' 6-9). Και τα πράγματα έγιναν ακόμη πιο ενθαρρυντικά όταν μίλησε και ο νέος προφήτης Ζαχαρίας: «Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, αλάλαζε, θύγατερ Ιερουσαλήμ, ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται προς σε, αυτός είναι δίκαιος, και σώζων, πραύς και καθημένος επί όνου, και επί πώλου υιού υποζυγίου» (Ζαχ. 9/θ' 9).

Πώς εκπληρώνονται αυτές οι προφητείες στο Ματθ. 21/κα' 1-11 με την είσοδο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ;

.....
«Ο Χριστός ακολούθησε το ιουδαϊκό έθιμο μίας βασιλικής εισόδου. Το ζώο που χρησιμοποίησε ήταν αυτό που χρησιμοποιούσαν οι βασιλείς του Ισραήλ και η προφητεία είχε προείπει ότι έτσι θα έρχονταν ο Μεσσίας στη βασιλεία Του. Μόλις κάθισε πάνω στο πουλάρι, μία θριαμβευτική ιαχή διέσχισε τον αέρα. Τα πλήθη Τον χαιρέτιζαν σαν Μεσσία, σαν Βασιλιά Του. Ο Ιησούς δέχθηκε τώρα τον φόρο τιμής που Του απένειμαν τα πλήθη, πράγμα που ποτέ προηγουμένως δεν είχε επιτρέψει. Αυτό οι μαθητές του εξέλαβαν σαν απόδειξη ότι οι χαρούμενες ελπίδες τους θα πραγματοποιούνταν βλέποντάς Τον να ενθρονίζεται. Τα πλήθη είχαν πεισθεί ότι η ώρα

της απελευθέρωσής τους είχε φθάσει. Με τη φαντασία τους έβλεπαν τα ρωμαϊκά στρατεύματα να αποχωρούν από τα Ιεροσόλυμα και τον Ισραήλ ένα ανεξάρτητο πάλι έθνος.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 538.
ΣΚΕΨΗ: Για μία ακόμη φορά βλέπουμε την εκπλήρωση των Γραπτών που δυστυχώς οι άνθρωποι δεν μπόρεσαν να κατανοήσουν. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτό για το πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε να μην παραποιήσουμε την αλήθεια;

Δευτέρα 30 Μαΐου

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΣΤΟΝ ΝΑΟ

Από τότε που ο άνθρωπος αμάρτησε, ο Θεός χρησιμοποίησε τις θυσίες των ζώων για να διδάξει στον κόσμο το σχέδιο της σωτηρίας, μέσω της πίστης στον ερχόμενο Μεσσία (δείτε Ρωμ. 4/δ' 13-16). Ένα δυνατό παράδειγμα αυτής της αλήθειας, βρίσκεται στη Γέν. 4/δ', στην ιστορία του Κάιν και του Άβελ και στην τραγωδία που ακολούθησε λόγω της λατρείας τους (δείτε επίσης Αποκ. 14/ιδ' 7-12). Έτσι, όταν ο Θεός αποκάλυψε τον Ισραήλ, λαό Του, «βασίλειον ιεράτευμα, και έθνος άγιον» (Έξ. 19/ιθ' 6), θέσπισε και το Αγιαστήριο για να γίνει πιο κατανοητό το σχέδιο της σωτηρίας. Από την Σκηνή του Μαρτυρίου στην έρημο, μέχρι τον ναό του Σολομώντα και τον ναό που χτίστηκε μετά την Βαβυλωνιακή αιχμαλωσία, το ευαγγέλιο φανερωνόταν μέσα από σύμβολα και τύπους της υπηρεσίας του Αγιαστηρίου. Ωστόσο, παρά την θείκη Του προέλευση, ο ναός και οι τελετές του γινόταν από ανθρώπους που ήταν αμαρτωλοί, και έτσι εισήλθε η διαφθορά ακόμη και στις ιερές υπηρεσίες που ο Θεός είχε θεσπίσει για να δείξει την αγάπη και τη χάρη Του στον έκπτωτο κόσμο. Την εποχή του Ιησού τα πράγματα είχαν τόσο πολύ διαστρεβλωθεί από την πλεονεξία των ιερέων (εκείνων που ο Θεός τούς εμπιστεύθηκε τη διαχείριση των υπηρεσιών!) που «στα μάτια του λαού, ο ιερός χαρακτήρας των θυσιών, είχε κατά το μεγαλύτερο μέρος εξαφανισθεί.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 557.

Διαβάστε Ματθ. 21/κα' 12-17. Τι μαθήματα υπάρχουν εδώ για εμάς, ως λατρευτές του Θεού;

.....
Για μία ακόμη φορά ο Ιησούς τεκμηρίωσε τις πράξεις Του μέσα από την Αγία Γραφή, γι' αυτό και εμείς ως ακόλουθοί Του πρέπει να έχουμε την Αγία Γραφή ως γνώμονα του πώς βλέπουμε τον κόσμο και το ηθικό σύστημα. Μετά την αναφορά στα Γραπτά, ακολούθησε θεραπεία τυφλών και χωλών. Όλα αυτά πιστοποιούσαν την Θείκη Του φύση και την κλήση Του. Το τραγικό είναι ότι εκείνοι που θα έπρεπε πρώτοι να αντιληφθούν αυτές τις ενδείξεις, ήταν

εκείνοι που Τον πολέμησαν. Από φόβο μη χάσουν τους επίγειους θησαυρούς και τη θέση τους ως «διαχειριστές» και «προστάτες» του νόμου, έχασαν αυτό που έδειχναν οι λειτουργίες του ναού: την σωτηρία μέσω του Ιησού.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να βεβαιωθούμε ότι τίποτε, ακόμη και κάτι καλό, δεν θα μας κάνει να χάσουμε αυτό που έχει πραγματική σημασία: την αιώνια ζωή με τον Ιησού;

Τρίτη 31 Μαΐου

ΔΙΧΩΣ ΚΑΡΠΟ

Ο καθαρισμός του ναού από τον Ιησού ήταν μία πράξη ευσπλαχνίας. Οι αγοροπωλησίες έπρεπε να γίνονται στις αυλές των Εθνικών και ο οίκος Του να είναι το μέρος όπου όλοι οι άνθρωποι θα λάτρευαν και θα προσεύχονταν στον Θεό. Ο καθαρισμός όμως ήταν και μία κίνηση κρίσης. Οι ιερείς που λειτουργούσαν στο ναό είχαν χάσει την ευκαιρία τους να ευλογήσουν τους ανθρώπους, και έτσι η ημέρα της κρίσης τους πλησίαζε. Εάν μετά από όλα αυτά που έκανε ο Ιησούς, αυτοί εξακολουθούσαν να Τον απορρίπτουν, δεν έμεινε τίποτε άλλο από το να θερίσουν τα αποτελέσματα των επιλογών τους.

Διαβάστε Ματθ. 21/κα' 18-22. Πώς συνδέεται η κατάρα του Ιησού προς την άκαρπη συκιά με τον καθαρισμό του ναού;

.....
Ο Ιησούς καταράστηκε τη συκιά για να δείξει με παραβολικό τρόπο πως πολλοί από τους ηγέτες του Ιουδαϊκού έθνους θα θέριζαν τελικά αυτά που έσπειραν. Ωστόσο, πρέπει να θυμόμαστε πως αυτή η παραβολή δεν αφορούσε όλους τους θρησκευτικούς ηγέτες. Αρκετοί από αυτούς δέχθηκαν τον Ιησού ως Μεσσία. «Και ο λόγος του Θεού ηύξανε, και επληθύνετο ο αριθμός των μαθητών εν Ιερουσαλήμ σφόδρα, και πολύ πλήθος των ιερέων υπήκουον εις την πίστιν» (Πράξ. 6/ς' 7). Ωστόσο, όπως η συκιά δεν έφερε καρπούς, έτσι ήταν και οι λειτουργίες του ναού που πολύ σύντομα επρόκειτο να καταργηθούν. Αυτή η κίνηση και τα σκληρά λόγια του Ιησού θα πρέπει να ξάφνιασαν ιδιαίτερα τους μαθητές που προσπαθούσαν να μάθουν τα διδάγματα ελέους που φανερώνονταν κατά τη διάρκεια της διακονίας του Ιησού και συμπεριλάμβαναν όλους τους ανθρώπους. Ήταν ο Ίδιος ο Ιησούς που είχε δηλώσει ότι ήρθε να σώσει τον κόσμο και όχι να τον καταδικάσει, (Λουκ. 9/θ' 56). Κάθε λόγος και πράξη στη διακονία Του αποσκοπούσε την αποκατάσταση της έκπτωτης ανθρωπότητας, δίνοντας ελπίδα μέσα από την υπόσχεση για νέα ζωή μέσω Αυτού. Το ότι λοιπόν μίλησε τόσο

σκληρά και ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να εξέπληξε τους μαθητές, και γι' αυτό ο Ματθαίος αναφέρει ότι «εθαύμασαν».

ΣΚΕΨΗ: Αδιαμφισβήτητα υπάρχουν άνθρωποι που αργά ή γρήγορα απορρίπτουν την χάρη και το έλεος του Θεού (δείτε Γεν. 6/ς' 13, 15/ιε' 16, 19/ιθ' 24, Αποκ. 22/κβ' 11). Γιατί, ωστόσο, είναι σημαντικό να αφήσουμε αυτό να το κρίνει ο Θεός και όχι εμείς, είτε πρόκειται για τους άλλους είτε για τον εαυτό μας;

Τετάρτη 1 Ιουνίου

Ο ΛΙΘΟΣ

Εάν σας έμεναν λίγες μέρες ζωής, πώς θα τις ζούσατε; Ένα από τα πράγματα που έκανε ο Ιησούς ήταν να λέει ιστορίες που θα είχαν απήχηση στους ακροατές Του.

Διαβάστε Μαθ. 21/κα' 33-46. Ποιους αντιπροσωπεύουν τα παρακάτω πρόσωπα;

Οικοδεσπότης.....

Γεωργοί.....

Δούλοι.....

Γιός.....

Προσέξτε την αναφορά του Ιησού στον Ψαλμ. 118/ριη' 22,23. «Παραθέτοντας την προφητεία του αποδοκιμασμένου λίθου, ο Χριστός αναφέρθηκε σ' ένα πραγματικό γεγονός της ιστορίας του Ισραήλ... Όταν οικοδομείτο ο ναός του Σολομώντα, οι πελώριες πέτρες για τα θεμέλια και τους τοίχους είχαν τέλεια λαξευτεί στο λατομείο. Όταν έτσι έτοιμες τις μετέφεραν στον τόπο της οικοδομής, δεν έπρεπε πια να περάσει κανένα εργαλείο επάνω τους. Οι εργάτες έπρεπε μόνο να τις τοποθετήσουν στη θέση τους. Για το θεμέλιο είχε φερθεί ένας ασυνήθιστα μεγάλος σε όγκο και περιέργος σε σχήμα λίθος. Οι εργάτες όμως δεν έβρισκαν την κατάλληλη θέση γι' αυτόν και τον απέρριψαν. Τους έφερνε ενόχληση και τον άφησαν κατά μέρος αχρησιμοποίητο. Για πολύ καιρό έμεινε ο αποδοκιμασμένος λίθος. Αλλά όταν οι κτίστες ήρθαν για να θεμελιώσουν την γωνιά, έψαξαν πολύ να βρουν μία πέτρα με το κατάλληλο σχήμα για να την τοποθετήσουν στην ιδιαίτερη εκείνη θέση όπου να σηκώνει το μεγάλο βάρος της οικοδομής... Αλλά τελικά στράφηκαν στο λίθο που για τόσο καιρό είχε απορριφθεί... Ο λίθος έγινε δεκτός, φέρθηκε στο καθορισμένο μέρος και αποδείχθηκε ότι ήταν ότι έπρεπε.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 565,566.

Διαβάστε Μαθ. 21/κα' 44. Αναφέρονται δύο τρόποι συσχέτισης με τον λίθο: στην μία περίπτωση κάποιος πέφτει σ' αυτόν και συντρί-

βεται, και στην άλλη ο λίθος πέφτει πάνω του και τον διαλύει. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ τους; (Δείτε επίσης Ψαλμ. 51/να' 7 και Δαν. 2/β' 34.)

Πέμπτη 2 Ιουνίου

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ

Τα θαυμάσια νέα της Αγίας Γραφής είναι ότι δημιουργηθήκαμε από ένα Θεό αγάπης που μας παρέχει τον τρόπο να ξεφύγουμε από την αμαρτία και τον θάνατο, μέσω της θυσίας του Ιησού στον σταυρό. Αυτό είναι το κεντρικό θέμα όλης της Αγίας Γραφής. Το βλέπουμε επίσης και στην παρακάτω παραβολή του Ιησού. Διαβάστε Ματθ. 22/κβ' 1-15. Τι μας διδάσκει αυτή η παραβολή για τη σωτηρία μέσω πίστης;

.....

.....

Όσο σκληρή κι αν δείχνει αυτή η παραβολή είναι σημαντικό να θυμόμαστε τα κρίσιμα ζητήματα που διακυβεύονται: αιώνια ζωή ή αιώνιος θάνατος για κάθε άνθρωπο. Τι άλλο είναι πιο σημαντικό; Όταν κοιτάζουμε στο Σταυρό το κόστος του ουρανού για τη σωτηρία των ανθρώπων, βλέπουμε πόσο απέραντα και ακατανόητα βαθιά είναι αυτά τα ζητήματα. Το Ένα Πρόσωπο της αιώνιας Θεότητας επωμίστηκε την οργή του Θεού κατά της αμαρτίας. Δεν υπάρχει τίποτα πιο σοβαρό από αυτό. Αυτό είναι κάτι που θα εξετάζουμε στην αιωνιότητα, δεν πρέπει λοιπόν να μας εκπλήσσει που δεν μπορούμε να το κατανοήσουμε πλήρως. Γι' αυτό έχουμε αυτά τα έντονα και αντιφατικά λόγια της παραβολής. Ο Θεός προνόησε όλοι να βρίσκονται στην γαμήλια εορτή (δείτε Αποκ. 19/ιθ' 7), τα πάντα ετοιμάστηκαν με κόστος που καμία παραβολή δεν μπορεί να φανερώσει. Συνεπώς, όσοι προσκλήθηκαν στην τελετή αλλά προτίμησαν να ασχοληθούν με τις δουλειές τους, διέπραξαν σοβαρό λάθος. Ορισμένοι μάλιστα επιτέθηκαν στους αγγελιοφόρους. Γι' αυτό και ακολούθησε η σκληρή τιμωρία. Ποιο είναι το νόημα του γαμήλιου ενδύματος; Δείτε επίσης Αποκ. 19/ιθ' 8.

.....

.....

Το ένδυμα του γάμου αντιπροσωπεύει την δικαιοσύνη του Χριστού που εκδηλώνεται στη ζωή και στις πράξεις των αγίων. Ο άνδρας που δεν φορούσε το ένδυμα αντιπροσωπεύει τους Χριστιανούς που επικαλούνται τα προνόμια της χάρης και της σωτηρίας, αλλά

δεν αφήνουν το ευαγγέλιο να αλλάξει τη ζωή και τον χαρακτήρα τους. Με μεγάλο κόστος δίνονται τα προνόμια σε όσους αποδέχονται την πρόσκληση. Σύμφωνα μ' αυτήν την παραβολή, για να μπούμε στην βασιλεία του Θεού δεν αρκεί μόνο το να σταθούμε στην πόρτα.

Παρασκευή 3 Ιουνίου

Δύση ηλίου: 20:43'

Περαιτέρω μελέτη:

Σε μία εφημερίδα του Λονδίνου υπήρχε ο εξής τίτλος: «Γυναίκα, βρέθηκε νεκρή στο διαμέρισμά της μετά από τρία χρόνια: ο σκελετός της βρέθηκε στον καναπέ με την τηλεόραση να είναι ανοικτή» (www.theguardian.com/film/2011/Oct/09/joyce-vincent-death-mystery-documentary). Νεκρή για τρία χρόνια σε ένα διαμέρισμα του Λονδίνου, και κανείς δεν την έψαξε; Κανείς δεν της τηλεφώνησε να δει τι κάνει; Πώς συνέβη κάτι τέτοιο στην εποχή μας; Η ιστορία έκανε τον γύρω του κόσμου, ωστόσο οι κάτοικοι του Λονδίνου ήταν αυτοί που ιδιαίτερα εξεπλάγησαν. Πώς ήταν δυνατόν να είναι για τόσο καιρό νεκρή και κανείς να μη το είχε αντιληφθεί; Χωρίς την ελπίδα και την υπόσχεση του ευαγγελίου για σωτηρία, είμαστε όλοι καταδικασμένοι να λησμονηθούμε όπως εκείνη η φτωχή γυναίκα. Οι επιστήμονες συμφωνούν ότι ο κόσμος μας δεν έχει πολλά χρόνια ζωής και ότι κάποια στιγμή θα καταστραφεί. Ωστόσο, ο Σταυρός μάς λέει ότι αντί για αιώνια λήθη, έχουμε την ευκαιρία για αιώνια ζωή σε νέους ουρανούς και γη. Με αυτήν την θαυμάσια προοπτική μπροστά μας, πώς μπορούμε να αφήσουμε κάποιον ή κάτι να σταθεί εμπόδιο σ' αυτά που μας προσφέρει ο Ιησούς;

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Σκεφτείτε πόσο ισχυρός είναι ο θάνατος και πόσο μάταιες είναι οι ανθρώπινες προσπάθειες να τον νικήσουν. Δεν πρέπει λοιπόν να μας εκπλήσσει που χρειάστηκε κάτι τόσο ισχυρό και συγκλονιστικό, όπως ο θάνατος και η ανάσταση του Υιού του Θεού για να νικηθεί ο θάνατος. Πόσο βασική θέση πρέπει να έχει ο Σταυρός στην πίστη μας;
2. Συζητήστε τι σημαίνει να είμαστε καλυμμένοι με την δικαιοσύνη του Ιησού. Πώς μπορεί η σωστή κατανόηση αυτής έννοιας να μας αποτρέψει από το να πέσουμε στην παγίδα της φθηνής χάρης ή του νομικισμού, και γιατί είναι σημαντικό να αποφύγουμε πάση θυσία αυτά τα δύο άκρα;